

Af Lovforslagets 4de Afsnit

(§§ 22—24, ev. §§ 24—26),
indstilles

§ 22 (ev. § 24)
til uforandret Vedtagelse.

§

§ 23 (ev. § 25)
rettes eventuelt Paragrafhenvisningen i 5te Linie. Derhos foreslaaer Udvalget at tilføie Paragrafen følgende Slutningspunktum:

„Spørgsmaalet om Retten til Understøttelse kan af Bedkommende forlanges forelagt Domstolene til Afgjørelse“.

§

§ 24 (ev. § 26)
rettes ev. Paragrafhenvisningen i 1ste Stykke 1ste Linie. Som Slutningspunktum i Paragrafens 2det Stykke foreslaas tilføiet:

„Spørgsmaalet om Retten til Understøttelse kan af Bedkommende forlanges forelagt Domstolene til Afgjørelse“.

Som ny Paragraf foreslaar Udvalget at indskyde i Slutningen af dette Afsnit følgende, tidligere omtalte Bestemmelse:

§ 27

„Naar det oplyses, for Anstaltens Bestyrer, at nogen af de i § 2 omhandlede Virksomheder har oprettet Kasser eller er indtraadt i Forsikringselskaber, som med tilfredsstillende Sikkerhed yde Arbeiderne mindst de dem ved denne Lov tilfikkrede Fordele, kunne de med Bestyrerens og i Tvivlstilfælde Indenrigsministerens Samtykke undtages fra Bestemmelserne i denne Lov“.

Spøad endelig angaar Lovforslagets 5te og sidste Afsnit (§§ 25—27, ev. §§ 28—30), indstiller Udvalget alle tre Paragrafer til uforandret Vedtagelse, men foreslaer, i Betragtning af det meget Nye og Uprøvede, som Lovforslaget indeholder, at tilføie følgende Slutningsbestemmelse i en ny Paragraf:

Udvalgenes Betænkninger

§ 31.

„Denne Lov underkastes en almindelig Revision inden Udløbet af Rigsdagssamlingen 1896—97“.

Som oplysende Bilag til nærværende Betænkning har Udvalget vedføiet „nogle Uddrag af den svenske Arbejderforsikringskommissions „Resultater“, hvilke Uddrag af den svenske Betænkning ere foretagne af medunderteignede Luxen.

Undertegnede Schlegel finder Anledning til at gjøre følgende Bemærkninger:

Den Tanke, der ligger til Grund for Lovforslaget, er, at Følgerne af de ved en Arbeidsvirksomhed forekommende Ulykkestilfælde skulle bæres af Bedriften og altsaa lægges til Produktionsomkostningerne. Mod denne Tanke kan der vistnok fremsføres grundede Indvendinger og navnlig kan det siges, at det var naturligt, at der for de farligere Arbeidsvirksomheder betaltes en højere Løn, og at det overlades Arbeideren selv at sikke sig mod Følgerne. Saaledes er det i andre Lande, kun i Tydskland og Østerrig er man gaaet den Vej, som her foreslaas; men det fremtraeder strax som noget høist Betydningfuldt, at man ubelukkende har Opmærksomheden henvendt paa Følgerne af Ulykkestilfælde, men ikke paa Følgerne af, at selve Erhvervet er sundhedsfarligt. Skjøndt det jo er sikkert, at der er Arbeidsvirksomheder, hvis helbredsødelæggende Virkning ere af ganske anderledes økonomisk Betydning for Arbeiderne end de indtraffende Ulykkestilfælde. Alle ere i Rikets daglige Gjærning udsatte for Ulykkestilfælde, og det er kun nogle ganske enkelte Erhverv og ingenlunde alle de af Kommissionen fremdragne, der maa siges i en særlig Grad at være farlige. Til nærmere Oplysning henviser jeg til den blandt Bilagene trykte Tabel fra statistisk Bureau over Dødsfald ved Ulykkestilfælde heri Landet i 1885 til 1887 blandt hele Befolkningen, ikke særlig blandt Arbeiderne.